

[Erhard Jakobsen]

lang række af de ting, som V og K her har udtalt sig til gunst for. Det eneste er – og det siger vi til V og K – vi støtter det ikke, når disse forslag fremsættes for at genere og for at hindre regeringens i at gennemføre noget. Men vi støtter det gerne, hvis det er seriøse forsøg på at skaffe alternativer til det, man har prøvet i denne forbindelse.

Wilhelm (VS):

De opløftende momenter i en statusrapport for det seneste års tid, man kan finde, må hentes på de globale områder. Det overbevisende udfald af den endelige styrkeprøve i Zimbabwe, revolutionen i Nicaragua, oprøret i Sydkorea, befrielsesbevægelsernes fremgang, den voksende erkendelse af palæstinsernes ret, magtforskydningen ved de islamiske revolutioner, tredjeverdenslandenes modstand mod imperialismen og supermagtdominans, fiaskoen for optrappingsbestræbelserne i forbindelse med Iransanktioner og OL-bojkot, fremkomsten af antiraketbevægelsen og en bevægelse som »Kvinder for fred« som reaktion på rustningskapløbet og mest perspektivrigt af det alt sammen: OPEC-landenes prispolitik, som i modsætning til alle UNCTAD-konferencer osv. virkelig har ændret nord-syd-balancen, har vist vej for de råstofproducerende lande og har tvunget industrilandene, man kan næsten sige i strid med deres natur, til at bekymre sig om ressourceproblemet.

En udløber af dette sidste har været, at også den danske stat omsider har indset, at energiforsyningen ikke længere helt og holdent kan overlades til private selskaber. Energiministerens optræden i forbindelse med den statslige oliehandel har givet anledning til en omfattende debat, og jeg skal benytte lejligheden til at præcisere VS' synspunkt.

For det første: vi er for den direkte statslige aktivitet på energiforsyningsområdet. VS fremsatte allerede for 10 år siden, før andre overhovedet var opmærksom på, at der kunne være problemer med energiforsyningen, forslag om et statsligt selskab for direkte import fra de olieproducerende lande.

Vi vil gerne udtrykke anerkendelse for, at regeringen endelig har indset, at det er nødvendigt, og har taget imod OPEC-landenes

opfordring til aftaler om leverancer uden om de multinationale selskaber.

Dernæst: vi finder energiministerens optræden yderst kritisk, netop fordi den har været egnet til at lægge hindringer i vejen for statslig oliehandel. Jeg tænker ikke her så meget på selve indholdet af Saudi-kontrakten – den skal jeg vende tilbage til – som på ministerens fremgangsmåde, hans klare og gentagne misinformation af pressen, offentligheden og folketingsmedlemmerne. Det er ikke acceptabelt, at de faktiske vilkår kun bliver kendt, fordi et dagblad har held til at skaffe teksten illegalt, og at ministeren selv derefter modsætter sig en offentliggørelse.

Hvad angår politiske bindinger, det være sig handels- eller udenrigspolitiske, er det næppe muligt at opstille noget endegyldigt princip. Så meget mere nødvendigt er til gengæld et ufravigeligt princip om, at regeringen sikrer sig, at der er politisk rygdækning for kontraktens indhold, og det forudsætter en mere pålidelig information end den, energiministeren gav om Saudi-kontrakten.

Vi ønsker selvsagt ikke at deltage i nogen aktion, som reelt er vendt mod den statslige oliehandel. Den her skitserede holdning til statslig oliehandel og til energiministerens optræden har vi sammen med SF formuleret i et dagsordensforslag, som jeg herved skal fremsætte på de to partiers vegne, og det lyder:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketingsmedlemmerne udtrykker utilfredshed med, at energiministeren har givet mangelfulde og ukorrekte oplysninger om oliekontrakten med Saudi-Arabien, og idet folketingsmedlemmerne opfordrer regeringen til at fortsætte udbygningen af den statslige oliehandel, så de store olieselskaber får mindst mulig indflydelse på olieforbruget,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Wilhelm (VS):

Men i øvrigt er det jo ikke kun energiministerens, der har udmærket sig. Siden valget